

[Undervisningsministeren.]

lodier, der alene tager Sigte paa Børnenes Udviklingstrin (Stemmelejet)". Men det ærede Medlem Hr. Bindslev gør selv i Slutningen af sin lille Tale i Gaar opmærksom paa, at han ikke tillægger Spørgsmaalet saa overmaade stor Betydning, for det ærede Medlem siger:

"Jeg finder det i og for sig rigtigt, at Spørgsmaal som disse ikke udtrykkeligt løses i Loven, og det er da ogsaa Grunden til, at der ikke er stillet noget Ændringsforslag herom. Det bør være Domstolene, der i de enkelte Tilfælde træffer Afgørelsen, idet man da vil kunne tage Hensyn til alle konkrete Forhold, og jeg tør maaske haabe, at det ogsaa ved nærmere Overvejelse vil være Ministerens Mening."

Ja, det er det. Det er en Sag, der henhører under Domstolenes Afgørelse, men det har jeg heller aldrig nogen Sinde udtalt mig imod.

Det ærede Medlem rettede i Gaar en Kritik mod den Svarkrivelse, som Ministeriet havde sendt ud.

Kritikken vedrører for det første den Opfattelse, Ministeriet havde gjort gældende, at de i Forfatterlovens § 14 indeholdte Regler om Benyttelse af ellers beskyttede Forfatterværker er at forstaa saaledes, at Værkerne kun kan gengives i uændret Skikkelse, hvorom det ærede Medlem Hr. Bindslev baade udtalte, at Spørgsmaalet henhører under Domstolene, og at Ministeriets Opfattelse ikke er rigtig, men at Gengivelsen kan ske med de Ændringer, som Formaalet tilsiger.

For det andet vedrører Kritikken selve Besvarelsen af den stillede Forespørgsel, hvori Ministeriet med nærmere Begrundelse tager Afstand fra det skitserede Ændringsforslag til § 14 b., som jeg nu har nævnt.

Hvad den første Del af Kritikken angaar, maa Ministeriet være ganske enig i, at Spørgsmaalet henhører under Domstolenes Afgørelse, men denne Omstændighed kan dog vel ikke afskære Ministeriet fra at udtale sin Opfattelse af Paragraffens Indhold, naar der stilles det en direkte Forespørgsel fra Folketingsudvalgets Side, lige saa lidt som det har hindret det ærede Medlem Hr. Bindslev i paa dette Punkt at udtale sin Mening. Ministeriet maa fastholde den i Skrivelse af 28. Marts 1933 udtrykte Opfattelse, som det ogsaa tidligere har givet Udtryk for. Der kan saaledes anføres en ministeriel Skrivelse af 10. Juni 1932, hvor man paa Forespørgsel bl. a. anfører følgende:

„...Retten efter § 14 b. hjemler ifølge Grundsætningen i Forfatterlovens § 9 ikke Ret til Gengivelse i forandret Skikkelse. Hvorvidt der i et givet Tilfælde foreligger en Forandring, er i nogen Grad Genstand for et Skøn, i hvilken Henseende bemærkes, at Aftryk af Melodistemmen alene neppe kan kaldes Forandring, saa lidt som Transponering af Sange, hvorimod Arrangement f. Eks. Udsættelse til flerstemmig Sang formentlig maa siges at være en Ændring af Værket. Det tilføjes, at Spørgsmaalet i sin Helhed henhører under Domstolenes Afgørelse."

Dette har vi altsaa allerede svaret i Fjor.

Af Professor Grundtvigs Bog „Forfatterretten“ skal jeg her anføre følgende Passet til Støtte for Ministeriets Opfattelse:

„Udtrykkene i Forfatterlovens §§ 14 og 15 tyder paa, at den deri hjemlede Ret til Benyttelse af andres Aandsværker er betinget af, at Gengivelsen sker uden Ændringer, jfr. navnlig § 14 c.—f. samt § 15, („Aftryk“). Det kan heller ikke være tvivlsomt, at en Gengivelse med saadanne Ændringer, at Meningen i det benyttede Arbejde helt eller delvis bliver forrykket, fører Gengivelsen ind under Forbudet mod Eftertryk. Men ogsaa bortset herfra kræver Hensynet til Forfatterens personlige Interesser, at der ikke foretages Forandringer i det benyttede Stof. Dog gælder dette naturligvis ikke om Forandringer, der efter en objektiv, sagkyndig Dom maa anses for ganske uvæsentlige, og det tør sikkert ogsaa antages, at en Gengivelse i korrekt Oversættelse er tilladt (dog ikke med Hensyn til § 14 c.). Ellers vilde navnlig Retten efter § 14 a. lide en betænkelig Indskrænkning. Derimod synes det i Mangel af positiv Regel derom i øvrigt uberettiget at tillade Foretagelsen af „Lempelser“, som kunde være passende for Formaalet med Benyttelsen, f. Eks. ved Optagelsen af Stykker i Skolebøger. Hertil maa sikkert kræves Samtykke fra Forfatteren eller — efter hans Død — fra hans Arvinger."

Det er altsaa Professor Grundtvigs Opfattelse, og Ministeriets Opfattelse stemmer ganske med denne. Her er i Virkeligheden givet Svar paa de Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Bindslev rejste i Gaar.

Med Hensyn til selve Spørgsmaalet om Betimeligheden af den skitserede Regel om Bemyndigelse for Benyttelse til efter